

स्थापन न० स्था-णिच्-पुक् ल्युट् । १ अरोपणे २ पुंसवनाख्ये
गभसंस्कारे च भेदि० । १ समाधौ । युच् । स्थापनायत्न
स्त्री सा च निवेशने वादे भावपक्षस्य प्रमाणादिना
व्यवस्थापने च । [डीप् । पाठायां अमरः ।

स्थापनी स्त्री स्थापयतेऽनया स्था-णिच्-पुक् करणे ल्युट्
स्थापित लि० स्था-णिच्-पुक् क्त । १ निश्चिते २ निवेशिते
इत्यसौ च भेदि० ।

स्थामन् न० स्थ-मनिन् । १ सामर्थ्यं अमरः २ बले च ।

स्थायिन् लि० स्था-णिनि । १ स्थितिशीले अलङ्कारोक्ते
रसाङ्गुले रत्यादिभावे पु० । “दिभावेनानुभावेन व्यक्तः
सञ्चारिणा तथा । रसतामेति रत्यादिः स्थायी भावः
सचेतसाम्” “अविरुद्धा विरुद्धा वा यं तिरोधातुमक्षमाः
आस्वादाङ्कुरकन्दोऽसौ भावः स्थायीति सम्मतः” ।
“रतिर्हामस्य शोकस्य क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
जुगुप्सा विस्मयस्येत्यमष्टौ प्रोक्ताः शमोऽपि च” सा०द० ।
एते च क्रमेण शृङ्गारादीनां स्थायिभावाः । [अमरः ।

स्थायुक लि० स्था-उकञ् । १ स्थितिशीले २ एकपासाधिकते पु०

स्थाल न० स्थलति तिष्ठत्यन्नाद्यात् साधारे घञ् । (यात्)
१ अक्षपात्रभेदे । २ पात्रपात्रे (हाडि) स्त्री अमरः
गौरा० डीप् ।

स्थालीपाक पु० स्थाल्यां पाकः । गव्यदुग्धेन स्थाल्यां कृते
१ पाकभेदे । स्थाल्यां पच्यतेऽसौ पच-कर्मणि घञ्
२ चरौ तत्पाकप्रकारः चरुशब्दे दिङ्मात्रसुक्तः गोभि-
लोक्तप्रकारः सं०त० दशितो यथा

तत्र गोभिलः “अथोदुखलसुषले प्रक्षाल्य स्तूपञ्च पश्चा-
दग्नेः प्रागस्यान् कुशानास्तीर्य उपसादयति अथ
हविर्निर्वपेदिति । ग्रीहीन् यवान् वा कांस्येन चरु-
स्थाल्या वा असृष्टौ त्वा जुष्टं निर्वपामीति देवतानामो-
द्देशः सकृद्यजुषा द्विसृष्णीम् अथ पश्चादवहन्तुसुपक्रमते
दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां लिःफलीकृतंस्तण्डुलां
स्त्रिदेवताभ्यः प्रक्षालयेत् द्विर्भन्तुष्यः सकृत् पितृभ्य
इति । “पवित्त्वान्निर्हृतांस्तण्डुलानावपेत् कुशलश्रुतमिव
स्थालीपाकं स्थापयेत् प्रदक्षिणसुदायुवनं श्रुतमभिघार्थं
उद्गुहास्य प्रत्यभिघारयेदिति” सू० । अथार्थः उपसादयति
स्थापयति देवतानामोद्देशं देवतानामोच्चारणं यथा
स्थात्तथा असृष्टौ त्वा जुष्टं निर्वपामीत्यनेन उदुखलोपरि
ग्रीह्यादीन् कांस्यादिना सकृद्विर्वपेत् । अत्रासृष्ट्या इत्यत्र
चतुर्थ्यन्तनामोच्चारणम् । अतएव कात्यायनः “कसा-

विति नाम शृङ्गाति” । नारायणोऽपि “अदः पदं
हि यद्रूपं यत्र मन्त्रे हि दृश्यते । साध्याभिधानं
तद्रूपं तत्र स्थाने नियोजयेत्” । अतोऽदः पद एव
नामोक्तो नतु विरूपाक्षजपादाविदमित्यादौ । एवञ्चा-
ग्नये त्वा जुष्टं निर्वपामीति सामगानाम् यजुःप्रयोगो
गोभिले निर्वपमात्रयुतेः यजुर्वैदिकसमन्त्ररूपदृश्यप्रोज्ञये
सामगेन न कार्ये । यजुःपरिभाषामाह जैह्विनिः “श्रेषे
यजुःशब्दः इति । श्रेषे मन्त्रमिच्छे मन्त्रजाते । ततश्च य-
न्मन्त्रजातं प्रश्लिष्टपठितं गानपादभेदरहितं तदुयजुरिति ।
बहुदैवत्ये च बहुदेवतानामभिः प्रत्येकं निर्वपः ।
अक्षनिर्वापो मन्त्रेष्वैव होमोऽपि पृथक् । निर्वपपरि-
भाषन्तु होमसंख्याविशेषस्थित्यनुसारेणेत्याह छन्दोगपरि-
शिष्टम् “देवतासंख्ययान्दृष्ट्वा निर्वपंश्च पृथक् कथक् ।
तूष्णीं द्विरेव श्लोकीयाङ्गोमश्चापि पृथक् पृथक् । यावता
होमनिर्हृत्तिर्भवेद् वा यत्र कीर्त्तिता । शेषञ्चैव भवेत्
किञ्चित्तावन्तं निर्वपेद्भरुम्” । यद्यपि देवतासंख्येति
वचनं चरुसमशनीययोः इत्युपक्रमस्य पठितं तथाप्या-
ङ्ग्यान्नाघवेन चरुसामान्यपरसिति । चरुविधौ तु
विद्याकरवाजपेयी “यत्र प्रयोजनाभावनिश्चयस्तत्रैव
तदुपादानादित्योपः । यत्रानुष्ठानवेत्तायामेव पुरुषदोषेण
प्रयोजनाभावो ज्ञायते तदा प्राक् तद्विषयात् शास्त्र-
प्रापितः पदार्थो नियमापूर्वमात्रार्थमनुष्ठेय” इति । अतएव
यदा त्वालस्यादिना ग्रीह्यादिस्थाने तण्डुला श्लोकीताः
तदापि अवघातादि समाचारान्ति याञ्चिकाः पठन्ति च ।
“घाते न्यूने तथा क्विन्ने साक्षात्थे मान्त्रिके तथा । यज्ञे
मन्त्राः प्रयोक्तव्यामन्त्रायज्ञार्थसाधकाः” । मान्त्रिके मन्त्र-
साध्ये अवघातादौ । न्यूने तत्काले मन्त्रप्राठाभावेऽपि
यज्ञकाले मन्त्राः पाठ्याः । अस्मिन्स्तु मन्त्रार्थज्ञानस्य
नास्त्युपयोगः । चरुस्थालीयपरिभाषमाह छन्दोगपरि-
शिष्टम् । “तियं गृह्णं समिन्नात्रा दृष्टा नातिष्ठन्मूखी ।
मृण्मथ्यौडुम्बरी वापि चरुस्थाली प्रशस्यते” । गर्भप्रस्तार
दीर्घाभ्यां प्रादेशप्रमाणा चरुस्थाली औडुम्बरी ताश्चमती
एषा पायसचरावपि न निर्घृष्टा “प्रयोहृद्भृत्सारञ्च ताञ्च-
पात्रे न दुष्यति” स्मृतिसागरश्रुतवचनाच्च । अतएव शार-
दातिलके “ततश्च संस्कृते वङ्गौ गोक्षीरेण चरुं पकेत् ।
मन्त्रेण ज्ञानिते पात्रे नवे ताश्चमयादिके” । दक्षिणो-
त्तराभ्यामिति दक्षिण उत्तर ऊपरि ययोः पाण्यो-
क्ताभ्यां सुषलं श्लोकीत्वा इति शेषः । लिःफलीकृतान्